

Nacional

Menys anys de vida per als qui viuen al carrer

Les persones sense sostre viuen entre 12 i 30 anys menys que la població en general



Continua la repressió per l'1-O

Nova condemna d'inhabilitació contra l'exalcalde d'Alcarràs

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Procés per a estona

RECORREGUT • Diverses veus de la societat civil neguen, amb matisos, que el procés cap a la independència hagi mort, i redueixen la crisi entre ERC i Junts a un final dels governs de coalició **CAPS** • Reclamen nous lideratges als partits independentistes

Emili Bella / Clara Ribas
BARCELONA

Els governs de coalició han mort –almenys, aquest darrer–, però el procés cap a la independència no té aturador. Són algunes de les reflexions de deu veus de la societat civil consultades per El Punt Avui, convidades a contestar dues preguntes: “El procés ha mort?” i “Veu possible encara bastir algun consens estratègic?”

Que el procés continuï no vol dir que no hi hagi hagut danys. Segons la periodista i politòloga Magda Gregori, el que s'ha produït és un canvi de cicle en què acaben els governs entre Junts i ERC, ERC i Junts, que van començar l'any 2015. “La lluita per l'hegemonia dins del món independentista –que és una lluita pel poder– ha acabat provocant aquest escenari de desavinences, recels i retrets constants. Ara els republicans, des del Palau de la Generalitat, i Junts, des de l'oposició, hauran de definir de nou quins són els passos que ha de fer l'independentisme per guanyar una nova posició”, observa. Per Gregori, és imprescindible construir un consens per avançar cap a la independència, que és l'objectiu comú, malgrat les grans divergències ideològiques i tàctiques que se-

paren els partits independentistes. “Cal superar les frustracions –moltes, conseqüència de la tardor del 2017– per arribar a consensos”, hi afegeix la periodista, que insta a ampliar-lo a altres actors (entitats i organitzacions cíviques i socials) per trobar el desllorador a l'encaix de Catalunya dins l'Estat espanyol. Gregori recorda que sense posar fi a les causes judicials obertes contra l'independentisme és molt difícil buscar vies d'entesa i negociació.

Pel degà del Col·legi Professional de Ciència Política i Sociologia, Jordi

El procés, en la vessant política, sí que es creu que està tancat

Pacheco, cal diferenciar entre el procés oficial del que és el procés de trànsit cap a la independència. “El procés oficial es basava en una suposada unitat estratègica de les forces a favor de l'autodeterminació que va culminar l'1-O. Aquest procés, que va polaritzar la societat catalana, va respondre a la posició estratègica davant la demanda ciutadana d'autodeterminació, però la comunicació política tenia un pes excessiu en relació amb la implementació

efectiva d'una república, i va produir una gran diferència entre les expectatives i la realitat. Aquest procés està mort i desacreditat”, recorda. Ara bé, una altra cosa, segons Pacheco, és si la societat manifesta de forma majoritària i sostinguda aquesta demanda i el Regne d'Espanya no treballa per acomodar-la i donar-li resposta. En aquest cas, “ja no estem parlant d'un procés dirigit per les forces polítiques independentistes, sinó de dinàmiques socials que, si fos el cas, acabarien per constituir Catalunya en un estat, en un procés, segurament turbulent i no planificat, que conduiria a aquest resultat”, conclou.

Pacheco considera que el consens és molt difícil, i encara menys, estratègic, vist que les tres forces polítiques “que s'autodefineixen com independentistes” competeixen pel mateix electorat i necessiten desmarcar-se entre si.

L'expresidenta de l'Assemblea Nacional Catalana, Elisenda Paluzie, constata que la lluita per aconseguir la independència no ha mort, però que probablement s'acaba el que anomena la segona etapa del procés. La primera serien els cinc anys que van des del 2012 –amb l'adveniment de les grans manifestacions de l'Onze de Setembre– fins a

la tardor del 2017. La segona etapa, la dels darrers cinc anys, seria “la de la retirada, amb una unitat forçada per l'existència de presos polítics i exiliats però trencada tant pel que fa a estratègies entre els diferents actors (partits i entitats), com en l'aspecte personal entre els principals dirigents d'ERC i Junts”. Paluzie sosté que amb els indults, allò que forçava Junts i ERC a aguantar junts s'acaba.

Pel que fa al consens estratègic, a curt termini no creu que es pugui bastir. “Només canvis en el context espanyol que comportin una intensificació de la repressió amb nous empresonaments el podrien forçar, o bé canvis radicals i no cosmètics de lideratges en els partits independentistes”, indica.

No és l'única que reclama nous lideratges als partits. La doctora en ciències socials i catedràtica de comunicació de la Universitat Oberta de Catalunya Imma Tubella aposta per bastir un nou consens estratègic, “però no amb les actuals forces polítiques, que no han sabut aprofitar la força de tenir una majoria independentista del 52%”. “O realment no eren independentistes o, encara pitjor, han utilitzat l'anhel de la gent de viure en un país millor per guanyar vots i instal·lar-se en una



Manifestació de l'Onze de Setembre del 2022, un dels actes que han precipitat la crisi de govern ■ JUANMA RAMOS

autonomia curta de mires. Calen nous lideratges, noves formes d'entendre la política i noves eleccions”, sentència.

Tubella coincideix que el procés no és mort, que la darrera manifestació de l'Onze de Setembre ho va demostrar, i que, en tot cas, el que ha mort és el processisme: “Ha mort una enganyifa utilitzada com a eina per guanyar vots. Ja era hora!”

L'exdirigent de l'ANC Liz Castro demana també un punt d'honestedat: “Fins que els lideratges polítics actuals i de fa cinc anys diguin la veritat, qui voldrà unir-se a ells? Qui voldrà arriscar-se de nou amb ells? Jo no. I per guanyar, ens hem d'arriscar”, resol. Castro és del parer que mentre hi hagi maltractament fiscal, lingüístic

i legal per part de l'Estat, “és a dir, mentre Catalunya continuï dins l'Estat”, el moviment per la independència continuarà.

Roger Español, a qui una bala de goma va provocar la pèrdua d'un ull en les càrregues policials de l'1-O, descarta que el procés hagi mort i considera que els esdeveniments recents han fer moure la situació política: “Per fi s'ha mogut de la comoditat autonòmica. El compromís polític adoptat l'1-O ha quedat massa enrere en les prioritats del govern; és només un pas més, molt necessari, en la balança de les estratègies. La majoria continua sent independentista.” Pel que fa a un possible consens estratègic, Español és pessimista perquè, per una banda, creu que hi ha molta des-

L'APUNT

Cal lluitar més pel català

Mireia Rourera

És molt preocupant que tres de cada deu catalans –el 33% de les persones a qui els ho han preguntat per fer la darrera enquesta del Centre d'Estudis d'Opinió– cregui que parlar català en un judici els pot perjudicar. L'ús de la llengua catalana a la justícia és tan escàs i la justícia és, en general, tan “desfavorable” a tot el que envolti la identitat pròpia del país que fins i tot la gent

que parlaria català en un judici es deu tirar enrere per no veure perdre el seu cas. L'ús de la llengua pròpia també fa fallida a les xarxes socials. El mateix estudi diu que només una de cada deu persones fa recerca a internet només en català. El 45% dels joves dels 18 als 24 anys només fan recerca a les xarxes en castellà. O ens hi posem seriosament o ho tenim perdut.



1. El procés està mort? 2. És possible refer les relacions entre els partits independentistes?

1. “No, s’ha produït un canvi de cicle. Amb aquest trencament acaben els governs de coalició”
2. “Cal superar les frustracions per arribar a consensos”

Magda Gregori
PERIODISTA I POLITÒLOGA



1. “Va reeixir en el 2010-2017. El procés s’ha estroncat en el període 2018-2022”
2. “Enguany no, per la trencadissa del govern de la Generalitat”

Xavier Torrens
POLITÒLEG I SOCIÒLEG



1. “Ha estat una crisi d’un govern format per dos partits. No cal fer-ho més gran”
2. “L’únic consens estratègic que hi pot haver és entre ERC i el PSC”

Jordi Matas
POLITÒLEG I SÍNDIC DE L’1-O



1. “S’acaba la segona etapa de l’anomenat procés”
2. “A curt termini no. Només una intensificació de la repressió ho podria forçar”

Elisenda Paluzie
EXPRESIDENTA DE L’ANC



1. “No, i la mostra és la manifestació de l’11-S. Sí que ha mort el processisme”
2. “Cal un nou consens, però no amb les actuals forces polítiques”

Imma Tubella
ESCRITORA I SOCIÒLOGA



1. “El procés ‘oficial’, el de les forces polítiques, està mort i enterrat”
2. “Molt difícil. Les tres forces competeixen per un mateix electorat”

Jordi Pacheco
POLITÒLEG I SOCIÒLEG



1. “No, al contrari. Per fi s’ha mogut de la comoditat autonòmica”
2. “No. L’eix etern esquerra/dreta ens enfonsa en l’autonomisme”

Roger Español
MILITANT INDEPENDENTISTA



1. “El que vam conèixer, com a tal, el 2017, sí. I el van matar ells”
2. “Sí, el que emani del poble. Nosaltres hi vam posar l’ànima, el cor i el cos”

Esther Canet
PROCESSADA EN L’OPERACIÓ JUDES



1. “Mentre hi hagi repressió, el procés continuarà”
2. “Fins que els lideratges polítics no diguin la veritat, qui voldrà unir-se a ells? Jo no”

Liz Castro
EXDIRIGENT DE L’ANC



1. “No és mort perquè les causes que el van fer aparèixer hi continuen sent”
2. “La rivalitat i el ressentiment són difícils de refer, però es repararà si un dia fa falta”

Salvador Cardús
SOCIÒLEG



confiança en l'Estat espanyol. A més, l'activista adverteix que en el referèndum de l'1 d'Octubre es va votar més enllà d'una sola pregunta: “També es votava un caràcter i un camí a seguir. Aquella estratègia era la més unitària i transversal, i a allò hem de tornar. L'eix etern esquerra/dreta ens enfonsa en l'autonomisme”, conclou.

El politòleg i síndic de l'1-O, Jordi Matas, relativitza els darrers esdeveniments: “El que ha passat a Catalunya és allò normal que passa en els governs de coalició europeus des de fa gairebé 70 anys: una crisi d'un govern format per dos partits. No cal fer-ho més gran, malgrat que les crisis de govern sempre tenen conseqüències per als partits que se separen. El procés, afortunada-

ment, no és patrimoni d'ERC ni de Junts. Els partits ajuden, però darrerament s'han vist desbordats pel moviment social, que és el més important.” Respecte a la possibilitat de crear un nou consens estratègic, Matas creu que els pactes i els desacords actuals ho fan difícil: “Ara hi ha una ruptura entre ERC i Junts. I també n'hi ha una altra entre ERC i la CUP. Aquells que van donar suport a la investidura d'Aragonès ja no hi confien. L'únic consens estratègic que hi pot haver és entre ERC i el PSC, amb la col·laboració dels comuns. ERC continuarà donant suport al govern espanyol i el PSC pot fer de torna per garantir una mínima estabilitat a un govern molt afeblit de només 33 escons. Això, però, té

poc futur.”

El també politòleg, sociòleg i professor de dret a la UB Xavier Torrens coincideix amb Matas a veure difícil un possible consens, degut a les noves aliances i desacords que s'han establert: “Enguany no, per la trencadissa del govern de la Generalitat i l'existència de sis tàctiques contraposades: ERC, Junts (sector post Convergència), Junts (sector Borràs), Centrem amb el PDeCAT, la CUP i, fins i tot, la llista cívica de l'ANC. Ni tampoc el 2023, ja que tindrem comicis municipals i eleccions generals. Nogensmenys el 2024, hi haurà la contesa electoral europea i, probablement, eleccions catalanes. Només a partir de l'horitzó del 2025 és quan es podria bastir un consens estratègic de l'independ-

dentisme.” Torrens coincideix amb la resta d'entrevistats en parlar d'una nova etapa en el procés independentista: “L'independentisme català va reeixir en l'època 2010-2017. El procés s'ha estroncat en el període 2018-2022. Triga-

Es demanen nous lideratges i que s'escolti la voluntat del poble

rem a tenir una finestra d'oportunitat com la de l'octubre del 2017.”

També opina que l'independentisme es pot tornar a unir “quan realment faci falta” el sociòleg Salvador Cardús, que ara mateix veu impossible la reconciliació entre ERC i Junts pel recel i els ressen-

timents “d'abans fins i tot d'iniciar el procés” i perquè tots dos es disputen part d'un mateix espai polític. “El rebuig mutu entre Junqueras i Puigdemont i, per tant, entre els dos partits, no s'acabarà fins que pleguin”, opina Cardús, que manté que el procés en cap cas està mort perquè “les causes que el van fer aparèixer continuen”, assegura.

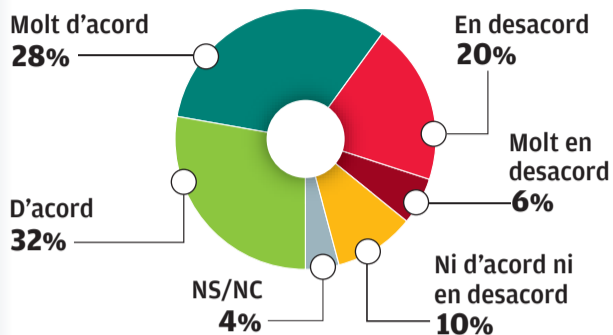
Esther Canet, una dels tretze processats en l'operació Judes, també veu tancada la primera etapa del procés: “El que vam conèixer com a tal, el 2017, sí. I el van matar ells, els suposats que pensaven que no aniria gaire més enllà d'una votació popular discreta i s'amagaven rere cortines de fum. Tots i cadascun dels partits polítics ens han enredat i com a po-

ble hi caiem una vegada rere l'altra.” Per Canet, només hi haurà consens si prové de la voluntat popular: “El consens possible és el que emani del poble. Van posar els diners però nosaltres hi vam posar l'ànima, el cor i el cos. I això, cap partit, cap repressió, ens ho podrà prendre. Som les veïnes empoderades, les que hem demostrat força, enginy, compromís i responsabilitat. El dia en què tu, jo i els del costat ens creiem les capacitats que tenim, el dia en què ens aixequem i tinguem clar que cap líder polític ens portarà el tan anhelat desig de llibertat, aquell dia serà el primer de molts de ser independents. Però quants de nosaltres estem disposats a renunciar a la llibertat?”. es pregunta. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

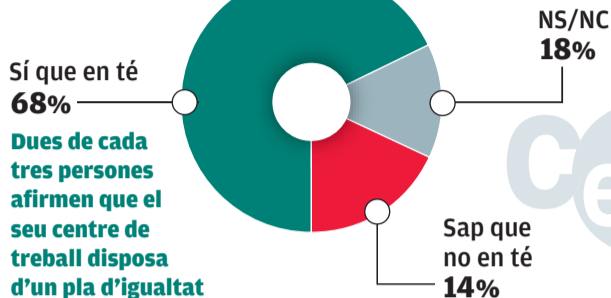
Enquesta CEO. Òmnibus de la Generalitat de Catalunya 2022

Oficialitat del català a la UE

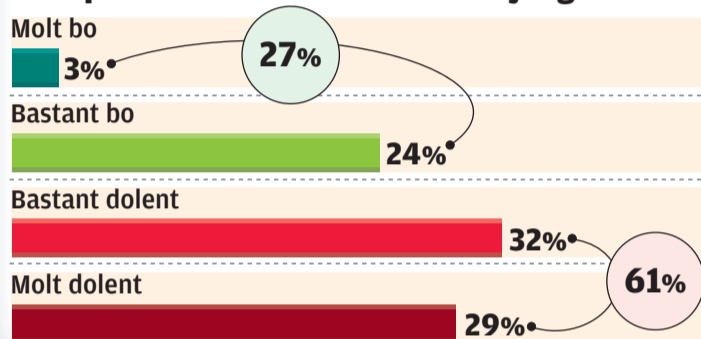


EL PUNT AVUI

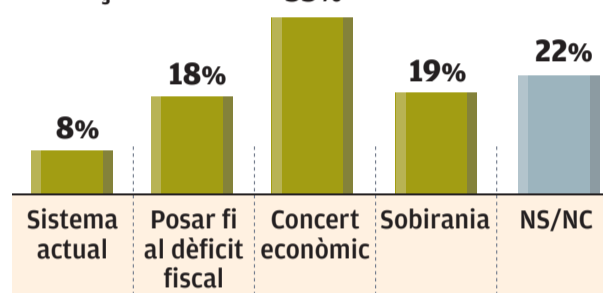
Pla d'igualtat de gènere al centre de treball



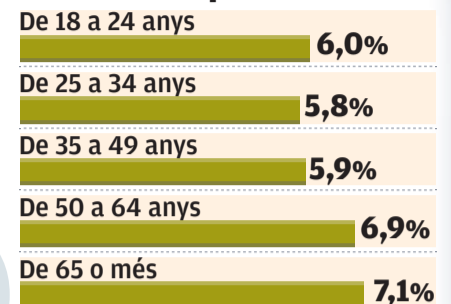
Independència dels tribunals i jutges



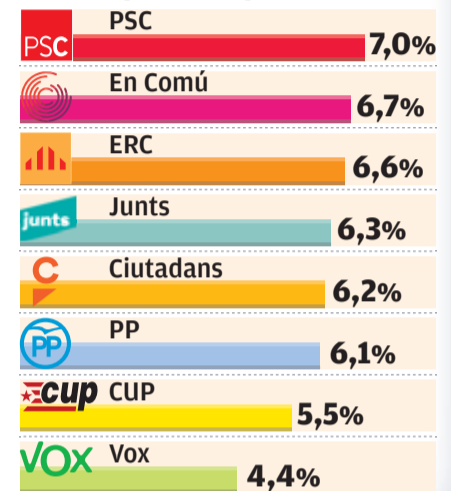
Tipus de model de finançament



Grau d'uropeisme



Per simpatia de partit



Les polítiques feministes es consoliden als llocs de treball

■ L'enquesta del 2022 del Centre d'Estudis d'Opinió revela que en el 60% de les empreses tenen un pla d'igualtat ■ Un de cada tres catalans creu que fer servir la llengua pròpia en un judici el perjudica

Mireia Rourera
BARCELONA

Gairebé set de cada deu catalans – el 68%– diuen que en el seu centre de treball existeix un pla d'igualtat i el 54%, més de la meitat, asseguren que a la seva empresa existeix un protocol sobre assetjament sexual i per raó de sexe. Aquestes són algunes de les dades que revela l'enquesta del 2022 realitzada pel Centre d'Estudis

d'Opinió (CEO) de la Generalitat el mes de juliol i que s'ha fet pública aquest dilluns, un estudi que posa sobre la taula que les polítiques feministes i pels drets de les dones cada vegada són més importants en la nostra societat i que la majoria de les empreses s'han posat les piles per avançar en la igualtat de gènere i la lluita de les violències masclistes. Paral·lelament, però, aquesta enquesta assenyala també

que al carrer i, sobretot, en espais d'oci nocturn les actituds masclistes perduren. Així, el 60% de les persones enquestades, tant dones com homes, creuen que en aquests espais d'oci nocturn els comentaris sexuals són habituals i el 27% dels enquestats va més enllà i assegura que en aquests ambients es produeixen sovint i molt sovint tocaments sexuals.

L'enquesta del CEO feta pública aquesta setmana

ha preguntat als catalans sobre molts de temes: la llengua, per exemple. En aquest cas una de les preguntes era per opinar si el català hauria de ser oficial a la Unió Europea. La majoria de persones enquestades ha dit que sí: sis de cada deu persones estan d'acord (32%) o molt d'acord (28%) en l'oficialitat. Per contra, el 26% hi està en desacord o molt en desacord. I a on militen els que no volen que el català

sigui oficial a la UE? Doncs a Vox, al PP, a Cs i al PSC, per aquest ordre. De fet, sorprèn que el 52% dels militants del PSC diguin que estan en contra o molt en contra que la llengua pròpia sigui oficial a les institucions europees. En canvi, el suport a l'oficialitat del català a la UE és gairebé unànime entre els simpatitzants de Junts (98%) i de la CUP (95%), i molt majoritari entre els simpatitzants d'Esquerra

(88%) i Comuns (79%).

També s'ha preguntat per la llengua en l'àmbit de la justícia i aquí hi ha sorpreses perquè un de cada tres catalans creu que fer servir la llengua pròpia en un judici el pot perjudicar. Nomé el 19% considera que la utilització del català el pot beneficiar, mentre que el 38% és del parer que la utilització de la llengua catalana ni beneficia ni perjudica.

Sobre la llengua, més coses a dir: només el 21% dels catalans fa les cerques a internet sempre en català (10%) o majoritàriament en català (11%) mentre que la immensa majoria, el 61%, ho fa sempre en castellà (36%) o majoritàriament en castellà (25%). El castellà és l'única llengua utilitzada a l'hora de fer cerques pel 45% de la població d'entre 18 i 34 anys. ■

MÉS CEO

El concert econòmic és el que vol la majoria

Un de cada tres (33%) creu que el govern hauria de prioritzar un concert econòmic com el del País Basc i Navarra. La segona opció preferida (19%) és la sobirania econòmica i tributària.

La majoria vol la descentralització dels fons europeus

La major part de població catalana (42%) creu que l'Estat ha centralitzat en excés la distribució dels fons europeus. Més de la meitat (55%) volen que la Generalitat hi tingui més poder de decisió.

Pagar l'habitatge s'endú gran part dels sous

Quatre de cada deu catalans destinen entre el 25% i el 50% dels seus ingressos a pagar l'habitatge. El 18% de la població hi destina entre el 50% i el 75% dels ingressos familiars.

Els bombers, els servidors més ben puntuats

Els catalans puntuen els serveis dels Bombers de la Generalitat amb un 8,8 (sobre 10) i se situen com els més ben valorats. Després venen els Mossos (amb un 7,2) i els Agents Rurals (amb un 6).



Els bombers, els més ben valorats ■ ACN

Els ciutadans no tenen una bona opinió dels jutges

El 61% de la població qualifica com a bastant o molt dolenta la independència dels tribunals i els jutges. El 29% la considera molt dolenta i el 32%, bastant dolenta. Només el 27% els aprova.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La Cambra denuncia que Catalunya es manté a la cua d'inversió executada

■ Tot i que lidera el volum d'obra feta pel Ministeri de Transports, el global d'inversió estatal se situa en el 15,8%, només al davant d'Andalusia

Xavier Miró
BARCELONA

La inversió del govern espanyol que s'ha acabat executant el primer semestre de l'any a Catalunya se situa en el 15,8%, el segon percentatge més baix, després del d'Andalusia (15,7%), segons l'anàlisi de l'informe de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat (IGAE) que ha fet la Cambra de Barcelona. Encara que el Ministeri de Transports es va afanyar dimarts a presentar el nivell d'execució de les seves infraestructures en què Catalunya és al capdavant en volum de diners, l'organisme barceloní lamenta que en les xifres globals de tota l'administració de l'Estat Catalunya continua a la cua en inversió consolidada i, de nou, molt per darrere de la Comunitat de Madrid –l'any passat la capital de l'Estat espanyol ja va ser la primera comunitat en compliment de les inversions previstes en el pressupost estatal.

Així, efectivament, el Ministeri de Transports (Mitma) ha invertit el primer semestre d'aquest any a Catalunya 313,8 milions, la xifra més alta exe-



El Port de Barcelona té inversions previstes en els pressupostos estatals ■ ORIOL DURAN

La xifra

15,8

percent de la inversió pressupostada per l'Estat a Catalunya s'ha acabat executant el primer semestre.

cutada en una comunitat, al davant d'Andalusia, Castella Lleó i Madrid, un 15,7% del total pressupostat –aquest volum representa el 14% del total d'obra feta a tot l'Estat pel ministeri, que pretén arribar al 18% a finals d'any.

La frase

“Les dades mostren novament la infrainversió que pateix Catalunya i que Madrid és la gran beneficiada”

Cambra de Barcelona

Tanmateix, la Cambra de Barcelona recorda que, en el global de ministeris, la inversió realitzada a Catalunya és de 348 milions, l'11,2% del total pressupostat a tot l'Estat, mentre que, per exemple, la inversió realitzada a Madrid és

de 553 milions, el 17,7% del total estatal, tot i que les dues comunitats tenen un pes semblant del 19% dins del PIB estatal.

En el grau d'execució, la diferència és encara més gran perquè a Catalunya se situa en el 15,8%, només al davant d'Andalusia i inferior a la mitjana estatal (25,4%), mentre que a Madrid és del 52,4%, el tercer més alt, després de Navarra i Melilla. Segons la Cambra, les xifres de l'IGAE mostren “novament la infrainversió que pateix Catalunya” i que la Comunitat de Madrid “és la gran beneficiada” per l'Estat. ■



Un moment de la manifestació del Dia de la Hispanitat ahir quan baixava pel passeig de Gràcia de Barcelona ■ ACN

Vox acapara la festa del 12-0 a Barcelona

■ Dos mil manifestants van participar en la marxa, amb presència de Cs i el PP

X.M.
BARCELONA

La ultradretana Vox va aprofitar ahir la festa nacional espanyola a Barcelona per destacar la seva presència per sobre de Cs i el PP. Amb una pancarta pròpia –“Orgull espanyol”–, tot i compartir els seus líders la de capçalera, amb més banderes i més presència estratègica de cara a les càmeres –van ser els líders de Vox els que van entrar acompanyats d'un cordó cap al davant de l'escenari–. Darrere de la pancarta principal –“+ Espanya i + espanyol”–, s'hi havien situat, per Cs, Ignacio Martín Blanco, Carlos

Carrizosa i Anna Grau; pel PP, Alejandro Fernández, Josep Bou i Lorena Roldán, i, per Vox, Ignacio Garriga, Joan Garriga i Javier Ortega Smith. Segons Guàrdia Urbana, van ser 2.200 els participants que el manifest identificava com a “catalans legals i lleials”. El text demana la fi del traspàs de competències i de “l'adoctrinament” que atribueix als suports parlamentaris “que Espanya no es mereix”, en relació amb el paper d'ERC i Bildu al Congrés. De fet, els crítics més radicals que es van sentir van ser “Pedro Sánchez, fill de puta” i “traïdor” i el conegut “Puigdemont a presó”. ■

del
Fira Bosc
Sant Celoni

T'hi esperem!

DISSABTE I DIUMENGE

22 i 23
OCTUBRE

PRODUCTES KMO

EXHIBICIONS ART TALLERS

ESPAI GASTRONÒMIC XERRADES

ESPECTACLES I CONCERTS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Tots els consellers del renovat govern i alguns col·laboradors van fer ahir una reunió de treball de més de tres hores al Palau de la Generalitat ■ ACN / B.V.

El govern prioritzarà l'acció social per facilitar-se suports

■ Tramitarà primer els textos legislatius més avançats i els que puguin assegurar-se l'aprovació al Parlament ■ Potenciarà mesures més transversals, sobretot en l'aspecte energètic i el feminista

Òscar Palau
BARCELONA

El renovat govern és conscient de la posició de feblesa en què ha quedat, i no es complicarà la vida plantejant qüestions que puguin ser font de discòrdia i evidencin la seva minoria parlamentària, més enllà del que considera els grans consensos de país. Ans al contrari, prioritzarà les accions de caràcter més social i transversal que li facilitin els suports necessaris per tirar endavant al Parlament. Un pur exercici de supervivència i realisme, al cap i a la fi, que va pactar ahir al matí en una reunió pràctica inicial de treball de més de tres hores a la sala Torres Garcia de Palau, que va servir per repassar de manera més informal que en un Consell Executiu, amb la presència d'altres col·laboradors més enllà dels consellers, tant les accions del pla de govern com les del pla normatiu, és a dir, els textos de caràcter legislatiu.

Va ser, en tot cas, una trobada "més natural i menys encarcarada" que les últimes cites amb presència de consellers de Junts, segons descrivien fonts presents, com provaria,

Sánchez avala l'oferta a l'executiu, que topa amb Illa

Plaja va reiterar que el president Aragonès no pensa sotmetre's a una qüestió de confiança, després que Junts ho posés la vigília com a condició per negociar els comptes. El govern va constatar ahir que és "una prioritat" aprovar-los, però veient la situació també va posar sobre la taula l'opció d'una pròrroga, mentre va evitar especular sobre un eventual suport del PSC. El president espanyol, Pedro Sánchez, constata tot just ahir que "ERC no vol parlar

amb el PSC", i avalava l'estratègia d'oposició, que segons ell marca Salvador Illa, d'allargar la mà per aprovar el pressupost en benefici de "l'estabilitat". Sánchez, a més, refermava la voluntat de diàleg amb el govern i d'abandonar la reforma del delictes de sedició, tot i que recordava que no té majoria absoluta.

Illa, entretant, va criticar a Onda Cero que serà "una greu irresponsabilitat", vist el seu oferiment, que el govern no tingui pressupost nou l'1

de gener. A més, va qualificar de "ridícul" que es reunís ahir, Dia de la Hispanitat. "Volen assenyalar permanentment que es desmarquen del dia i d'un sentiment que també és molt ampli a Catalunya com el de celebrar pertànyer a Espanya", va censurar. Plaja li va replicar: "El govern es reuneix cada cop que ho creu necessari, i no hi havia temps per perdre." "No ens ha condicionat que sigui 12 d'octubre, és una festivitat no compartida per aquest govern", etzibava.

segons elles, el fet que tots els membres del govern van intervenir diversos cops i van allargar així la matinal ben bé una hora més del previst. "Tots els consellers s'han conjurat per iniciar la nova etapa sense soroll i posant encara més el govern al servei de la ciutadania", resumia la portaveu, Patricia Plaja, que ratificava com a eixos principals de la legislatura l'assoliment, a través de la negociació, de la fi de la repressió i que Catalunya torni a votar en un referèndum. En aquest sentit, tot i que no figurava en l'ordre del dia, en la reunió també

es va parlar de l'Acord de Claredat plantejat per Aragonès en l'últim debat de política general, que malgrat que no va rebre l'aval del Parlament, ahir va assolir un "ampli consens" també entre els nous consellers.

Pel que fa als altres continguts tractats, en el cas del pla de govern Plaja va reiterar que el gruix "no es modificarà", si bé és probable que es toquin alguns aspectes concrets perquè sobretot els nous membres "hi voldran dir la seva i marcar el seu perfil". Pel que fa al pla normatiu, que es va acordar que avanci a

les properes setmanes la revisió que ja tenia prevista a final d'any, Plaja també va ser clara: es prioritzaran, a més dels que ara ja estiguin molt avançats, els projectes de llei "que tinguin més impacte social i els que puguin assolir un consens més ampli al Parlament". El president Pere Aragonès, en aquest sentit, va encarregar a cada conselleria que revisi les accions que fixa com a prioritàries en els propers mesos, i que ho facin tenint en compte les que siguin més "transversals". És a dir, les que abracin capes més àmplies de la població, davant de les que afectin

sectors més específics, i de retruc "impactin en la totalitat del govern", fet que implicarà una major col·laboració interna, que va demanar que es potenciï. Ho va fer sobretot en l'àmbit de la transició energètica o l'anomenada "revolució verda" —el que va centrar més temps ahir, donada la crisi mundial de subministraments—, ja que es vol que els projectes de tots els àmbits tinguin present que han de ser "el més sostenibles possible" des de la contractació fins a la implantació, fet que implica un treball més coordinat. Plaja, a més, va posar la mirada feminista i la protecció del català com dues prioritats cabdals més que han d'impregnar la feina transversal del govern.

En aquest sentit, la portaveu aprofitava per defensar que Politiques Digitals hagi passat de Territori a dependre del Departament de la Presidència, ja que "és un exemple clar que han de ser transversals i no se centraran a partir d'ara en un compartiment estanc". "Se'ls dona la importància que tenen", deia, davant les crítiques de Junts, que ha posat en dubte que ERC continuï la feina endegada. ■

TANTXTANT

Modest Guinjoan



Pandèmia i resultats empresarials

L'any de la pandèmia, el 2020, les economies del món van rebre un sotrac important. A Catalunya la caiguda del PIB fou d'un 11,7% amb una xifra molt semblant en els tres grans sectors productius (indústria, construcció i serveis). Un any dolent com aquell, de quina manera va afectar els resultats i la rendibilitat de les empreses catalanes? Un article recent al blog d'economia *5centims.cat* dona resposta a aquesta pregunta aplicada al sector industrial manufacturer de la petita i mitjana empresa catalana. La informació de base són els estats comptables de més de 13.000 empreses, que publica la Pimec en el seu Anuari de la pime catalana. Dos indicadors bàsics serveixen per il·lustrar els resultats empresarials a la indústria manufacturera del 2020. El primer és el benefici abans d'impostos, que de manera agregada va caure un 23,9%; el segon és la rendibilitat financera (beneficis abans d'impostos sobre patrimoni net), que va caure un 26,1%, per situar-se en un 8,8%. Aquestes caigudes, són grans o petites? Comparades amb el sector d'hoteleria i restauració, el més afectat per les restriccions a la mobilitat i a les relacions socials, són petites. En aquesta activitat la rendibilitat financera va tenir un signe del -10% enfront del +8,8% indicat. I respecte a altres crisis, com va ser la caiguda del 2020? Comparant els resultats d'aquest any i els de la crisi financera del 2007/08, la manufactura industrial catalana va patir molt més, tal com mostren els valors de rendibilitat enregistrats. El 2008 la rendibilitat sectorial mitjana va caure un 52,6% respecte del 2007; el 2009 va caure un 65,9% respecte al 2008, de manera que la rendibilitat de les empreses el 2009 era un 83,8% inferior a la del 2007. Res a veure amb la crisi de la pandèmia, que es va veure atenuada fortament per les crosses del sector públic dels ERTO i els crèdits bonificats. Sense aquests salvavides probablement hagués sim assistit a una crisi molt més profunda i a un nombrós enterrament d'empreses.